

عنوان مقاله:

بررسی روش های مضرس سازی در ایمنی روبه های بتنی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی روبه های بتنی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مسعود فرصت - دانشجوی دکتری، مهندسی عمران راه و ترابری، دانشکده عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس

امین میرزابروجردیان - استادیار، مهندسی عمران راه و ترابری، دانشکده عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس

ابوالفضل حسنی - استاد، مهندسی عمران راه و ترابری، دانشکده عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

با توجه به افزایش روزافزون تصادفات در کشور، پرداختن به مسیله ایمنی حایز اهمیت می باشد. پس از اشتباهات فردی رانندگان، عامل راه را می توان دومین عامل در وقوع تصادفات دانست. پس پرداختن به عوامل موثر و دخیل در ایمن سازی آن می تواند حایز اهمیت باشد. ایمن سازی بدلیل اهمیت ویژه اش می بایست در تمامی فازهای طراحی یک مسیر مدنظر قرار بگیرد. ایمنی روسازی های بتنی نسبت به روسازی های آسفالتی در مبحث مقاومت لغزشی و سرخوردگی متفاوت می باشد. اصولا روسازی های بتنی بدلیل اینکه در زمان فرآوری و پس از بخارشدن آب از روی آن، سطحی یکنواخت و یک دست را ارایه می کنند، به لحاظ مقاومت سرخوردگی ضعیف می باشند. بنابراین می بایست تمهیدات ویژه ای برای فراهم آوری این مقاومت در آنها دیده شود. این اقدام با افزایش اصطکاک روسازی انجام می پذیرد. در این مقاله به بررسی بافت سطحی روسازی بتنی و مقایسه روش های مختلف مضرس سازی سطح روبه بتنی پرداخته شده است. روش هایی مانند استفاده از برش الماس، شیار زنی و ساخت سطح با اصطکاک بالا معرفی و مقایسه شدند. نتایج نشان دادند که استفاده از شیارهای طولی و عرضی بلحاظ ایمنی در یک سطح می باشند اما شیارهای طولی تولید صدای کمتری ناشی از عبور و مرور وسایل نقلیه دارند. همچنین استفاده از روش برش الماس صدای کمتری نسبت به حالت های شیارزنی تولید می کند. علاوه بر آن استفاده از سطح با اصطکاک بالا با توجه به محدود بودن مساحت های مورد استفاده می تواند باعث کاهش هزینه های پروژه گردد.

کلمات کلیدی:

روسازی بتنی، ایمنی، بافت سطحی، شیارزنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/656451>

